

Birger Selin: A lélek börtöne

Birger még Zlatánál is elzártabban él a világban, mert nem külső erők zárták el a külvilágtól hanem saját belső törvényei; Birger ugyanis autista. Amíg el nem kezdett írni, értelmi fogyatékosnak tartották. Zárt világából írt „tudósításait” Michael Klonovsky újságíró szerkesztette meg és írt a könyvhöz bevezetőt.

Klonovsky bevezetőjében röviden felvázolja a tudomány jelenlegi ismereteit az autizmusról és Birger élettörténetét.

A „megtámasztott kommunikáció” segítségével lép ki a talán legborzalmasabb börtönből, a sajátjából. Birger írásai segélykiáltások a külvilág felé, ahova ő eddig semmilyen módon nem tudott üzenetet küldeni. Miközben mindent érzékelt abból, ami a világban történt, reagálni nem volt képes. Mivel a környezet minden ilyen esetben úgy gondolja, hogy az „adni” nem tudó beteg (nem csak az autista, hanem az eszméletlen, a kataton stb.) „venni” sem tud, ennek megfelelően bánnak, beszélnek vele, előtte.

Birgernek mindezeket a megaláztatásokat is el kellett viselnie. Ritkán adódik, hogy a betegek maguk írják le, hogy mit élnek át – ezek általában rendkívül megrázóak – és ez az elzárt világból felénk küldött segélykiáltás különösen az.

Minden szakembernek, aki olyan betegekkel foglalkozik, akik nem tudják magukat a mi normáink szerint „értelmesen” kifejezni, el kellene olvasnia könyvet. Talán egy kicsit alázatosabbak lennénk így a betegekkel szemben, és jobban megértenénk őket.

*(Fabula Könyvkiadó, 1994.)
(Aczél Ágnes)*